

Landskap: Blekinge Upptecknat av: Helin Jönsson
 Härad: Bräkens län Adress: Jönarvitt, Kullåkra
 Socken: Ågelhult Berättat av: Ståhan Jönsson
 Uppteckningsår: 1934 Född år 1849 i Ågelhult

Uppteckningen rör

<u>Skogsman</u>	<u>sid. 1.</u>
<u>Måckera</u>	<u>" 2-8.</u>
<u>Tomten</u>	<u>" 9.</u>
<u>Spökeriet</u>	<u>" 10-11.</u>
<u>Törelund</u>	<u>" 12.</u>
<u>En lakt gubbe</u>	<u>" 13.</u>
<u>Lusia</u>	<u>" 14.</u>

14 sidor.

Skosmanan.

1

Jöns Jönsson^{x)} blev förvillad av skosman-
an en gång, då han skulle gå efter kråken. Han
milde ett fruntimmer och leunde frågade han,
om hon hade sett kråken, men hon bara skratta-
de. Sen gick han vilse och gick över ålvinslönska
gårdsgården. Där slut mötte han en gubbe som
sa: "Vad skall han han, Jöns Jönsson?" Då visste
han, var han var, när han nämnde hans namn.

Skosmanan var som ett vanligt fruntim-
mer, men ovanligt stor, och så hade hon en folka-
fot och en hästfot, och i ryggen hade hon två.

^{x)} - Håkan Jönssons far.

4509

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

Nacken.

En gång när vi körd från Holey, kom
det en stor häst i sällskap med oss vid Präj-
måla, och han följde med ända till Skörje.

4509

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

Tarjan talte om, att när hans hustru
fick barn, så lockte det på dörren en natt, och hon
skulle öppna, men då vaknade hon och fick se, att
den stod en stor häst utanför.

En gång var farfar i Siggamåla till
sent på kvällen och när han kom hem, skulle
hans hustru ställa till med kaffe åt honom. Men
hon dröjde länge, och mannen skällde utensin. Då
följde de efter mannen ner till sjön, och då hade
nåcken föll fall på henne och skulle ta ut henne
i sjön. De tog och bar hem henne. Det var tillt efter
att hon föll barnet, som det hände;innan hon
gick i kyrkan.

M.

4509

Bråttne Bod

Öjehuset n:n

1934

Olym. Elin Jansson

7 Kullåkra

Ber. Ståken Jönsson

f. 1849 i Öjehuset

När farmor hade fött ett barn, så lade
mormor till den omkring, så länge barnet levde. En
kväll drog den klädseln av barnet. När de kom
in, så låg klädseln utmed golvet. Sen hängde de
ut pinnet som barnet haft, och i närheten av den
hög lunden till och skälde om nättarna, men
sen slapp de det.

PA

4509

Alfred Petrus Jönsson

Bristans bok

Öljebrett o: m
1937

Bes. Nilsen Jönsson
j. 1879 i Öljebrett

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6

Ju talte om, att här var en som hette
Orra-Johansen och han varde upp väcken en gång,
så att den fick ligga på bron som en stor last en hel
söndag, menas folket gick i kyrkan.

7

4509

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7

På madama vid Skerfvens var en
piga, som barade med väskan.

Skriv endast på denna sida!

4509

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8

Farsan talte om, att några barn lekte
på en stad. En av dem hade kommit upp på en
häst, men en liten kom inte upp utan skrek:
"Jag reker inte upp, jag reker inte upp!" Men
oh! tog hästen skullävisian.

4509

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

9

Tornen.

Hälsan Ternon i Rbbamala hade tonen,
men någon annan har jag inte hört. Den gamla kä-
ringen där matade den. De skulle öra opp nyjalle i
lägärdem till den.

Skriv endast på denna sida!

Spöckeri.

Jag hade varit i prästlagården, och på
hemvägen mötte jag frns Andersson och en Lili, och
hela karran lyftes för dem, upp i luften var den.
Det var här upps i prästamarken. Det var somliga
rädda. Vad det var vet jag inte.

Vid Hulka ers såg jag en snubbe,
som fram, men när jag kom fram och spårka-
de och svar åt den, för jag var full, så var där ingen
ting. Sen blev jag sjuk och måste lägga mig till
en bonde där vid vägen.

4509

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

12

Förebud.

Jag hade varit i Hummarna och
Lindsked. Och när vi gick hem på natten, så såg vi
en liljefärd, som for förbi. Och kort efter dog Sven
Perssons Jönsson.

En lolsk gubbe.

Orea-Johansen var en lolsk gubbe. Han hade varit på Öjehultas kyrkogård och köpt ett beu. Men han ställde inte hem det, när han kom, och den som sådde om beuet kom upp till honom i Fingsryd, och han fick följa med till Öjehultas kyrkogård en natt och lämna igen beuet. Det var en hemsk vandring det. De hade berättat det för far, så sent var det nog.

4509

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

14

Bl.

Uppm. Nils Jönsson
Kullerås

Britiska var

Öjebukt

Ben Nilsen Jönsson

1934

J. 1849 i Öjebukt

Lusia:

En natt såg jag en liten gubbe, som
sågade trä nere vid sjön. När jag kom in, sa jag:
"Du var ju nere och sågade. Men egentligen var trä för
liten för att vara du!" - "Jaså, så lilla!" - "ja, se, det är
Lusia, och då skall kvansen stå!" - Det var
en som malde, fastän det var Lusia, men då
gick verket sönder.